

عنوان مقاله:

اصول هوشمندسازی ساختمانها جهت دستیابی به اهداف معماری پایدار

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا صمدزاده باغبانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد واحد اسلامی تبریز، ایران

فرناز خواجه سعید - دکتری مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ایران

ساناز کریمی - کارشناس گروه مهندسی معماری، دانشگاه پیام نور، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به کمبود انرژی و مشکلات زیست محیطی و حفاظت از منابع بایستی ساختمان ها به گونه ای طراحی شوند که میزان استفاده از منابع جدید تا حد ممکن کاهش دهند. هدف از طراحی ساختمان های هوشمند بر مبنای معماری پایدار کاهش مصرف انرژی، آلودگی هوا و آسیب به طبیعت می باشد. اساس روش مطالعات حاضر مرور مقالات، کتاب ها، سایت های اینترنتی و طرح های اجرا شده مرتبط با موضوع می باشد و نتایج بدست آمده از این بررسی ها نشان از آن دارد که حفظ و نگهداری از منابع، حداقل استفاده از انرژی های سوختی و حداکثر بکارگیری انرژی های طبیعی، حداقل تخریب محیط زیست، بهبود کیفیت زندگی انسان ها فقط با رعایت اصول معماری پایدار قابل دسترسی می باشد. ساختمان هوشمند، ساختمانی است که به ساکنین آن راحتی، امنیت، آسایش را هدیه می دهد و از اتلاف انرژی جلوگیری می کند. مصالح هوشمند یک اصطلاح جدید برای مصالح و فرآورده هایی است که توانایی درک را داشته و نسبت به آن واکنش متناسب نشان می دهند. طبقه بندی پیشنهادی مصالح هوشمند بر پایه سه خصوصیت: { ۱) مصالح هوشمند دارای قابلیت تغییر خواص درونی (۲) مصالح هوشمند دارای قابلیت مبادله انرژی (۳) مصالح هوشمند دارای قابلیت تغییر و مبادله مواد درونی } ارائه شده اند.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، ساختمان هوشمند، انرژی، مصالح هوشمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043010>

